

Babiczky Tibor

Miramare

Ikrás a fény a víz felett,
tömbökben hull a homály a
világra, s az ég, akár egy
nő gyűrött selyemruhája,

ráncokba fut, majd ráfeszül
az öböl túloldalára.
A sötétséget lobbanó
sok fehér vitorla várja

hasztalan. Hínárszagot dobál
a szél. Elképzelem, hogy
vízből szőtt ruhában alszol,
s a fényt mintázza az arcod.

Hölderlin

Láttam a sérült bárkákat, s olyan törékeny az élet –
féloldalt heverünk a széjjeldúlt kikötőben:
a búcsúzás órája ez, mikor a víz is opálössá ikrásul,
s a lámpasor vonaglik a ránövő sötétben,
mert míg a nap leszáll, s a fény kihuny, de felgyullad
újra reggel, addig az embernek csak
egy hajnala van és egyetlen nyugovása.

